

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Brně rozhodl samosoudcem Martinem Kopou ve věci

žalobkyně: **A. H.**
bytem X
zastoupena Mgr. Danielou Belinovou, advokátkou
sídlem Palackého 5001/1, 586 01 Jihlava

proti
žalovanému: **Krajský úřad Kraje Vysočina**
sídlem Žižkova 57, 587 33 Jihlava

o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 24. 11. 2020, č. j. KUJI 110748/2020,

takto:

- I. Žaloba *se zamítá*.
- II. Žalobkyně *nemá právo* na náhradu nákladů řízení.
- III. Žalovanému *se nepřiznává* náhrada nákladů řízení.

Odůvodnění:

I. Podstata věci

1. Předmětem sporu je včasnost odvolání žalobkyně. Podle žalovaného ho podala o den pozdě. Žalobkyně však namítá, že ho podala ve lhůtě. Krajský soud proto musel ověřit, zda žalovaný správně zamítl odvolání žalobkyně jako opožděné.

II. Relevantní skutkové okolnosti

2. Komise k projednávání přestupků města Polná shledala rozhodnutím ze dne 11. 9. 2020, č. j. MUPL/5533/2020 („prvostupňové rozhodnutí“), žalobkyni vinnou ze spáchání přestupku. Rozhodnutí vypravila dne 23. 9. 2020. Poštovní doručovatel však žalobkyni nezastihl. Zanechal ji proto výzvu k vyzvednutí zásilky s prvostupňovým rozhodnutím a poučení o následcích nevyzvednutí ve lhůtě 10 dnů. Zásilka byla podle údajů na doručence připravena k vyzvednutí dne 25. 9. 2020. Dne 6. 10. 2020 si žalobkyně zásilku vyzvednula.
3. Advokátka žalobkyně podala dne 21. 10. 2020 ze své datové schránky odvolání. Jen v něm konstatovala, že ho podává včas, ale nijak tuto otázku nerozvedla. Žalovaný však rozhodnutím ze dne 24. 11. 2020, č. j. KUJI 110748/2020 („rozhodnutí žalovaného“), odvolání zamítl jako opožděné. Prvostupňové rozhodnutí se totiž žalobkyni doručilo fikcí dne 5. 10. 2020. Lhůta 15 dnů k podání odvolání uplynula 20. 10. 2020. Odvolání podané o den později tedy bylo opožděné.

III. Žaloba, vyjádření žalovaného k žalobě, replika žalobkyně a duplika žalovaného

4. Žalobkyně namítá, že si písemnost vyzvedla v souladu s poučením doručovatele ve lhůtě k vyzvednutí. Z obálky s prvostupňovým rozhodnutím je zřejmé, že zde byla uvedena lhůta do 6. 10. 2020. Kopii této obálky žalobkyně navrhla provést k důkazu. V tento den si také žalobkyně zásilku vyzvedla. Zásilka byla fyzicky na poště připravená k vyzvednutí. Poštovní doručovatel porušil povinnost k uložení zásilky po dobu 10 dní a nesprávně žalobkyni poučil o lhůtě k vyzvednutí zásilky. Písemnost se doručovala do vlastních rukou, proto dané pochybení nemůže jít k tíži žalobkyně. K doručení písemnosti nedošlo v souladu s § 19 odst. 2 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád („správní řád“). Nemůže proto být účinné. Rozhodným dnem pro běh lhůty k podání odvolání je až den faktického seznámení s prvostupňovým rozhodnutím, tj. 6. 10. 2020. Žalobkyně proto dne 21. 10. 2020 podala odvolání včas.
5. Žalovaný uvedl, že na zásilce s prvostupňovým rozhodnutím je v levé části datum uložení zásilky a její připravenost k vyzvednutí dne 25. 9. 2020. Doručovatel zaškrtnul, že vyzval žalobkyni k vyzvednutí zásilky a zanechal jí poučení. Od tohoto data běžela lhůta 10 dnů, jejímž uplynutím se písemnost považovala za doručenou. Desátým dnem bylo pondělí 5. 10. 2020. Od tohoto data běžela odvolací lhůta. Posledním dnem pro podání odvolání bylo úterý 20. 10. 2020. Ve středu 21. 10. 2020 prvostupňové rozhodnutí nabylo právní moc a nedalo se napadnout odvoláním. Právě v tento den ovšem žalobkyně podala odvolání. *Fikce doručení nastává bez dalšího, není zde žádný prostor pro správní uvážení.* Poskytovatelé poštovních služeb běžně ukládají zásilky více jak 10 dnů, než je vrací odesílateli nebo vhazují do schránky adresáta. Proto je možné ji fakticky převzít i po uplynutí lhůty k vyzvednutí. *Nemá to však žádný vliv na doručení písemnosti podle § 24 odst. 1 správního řádu.*
6. V replice žalobkyně uvádí, že je povinností doručovatele uvést v poučení správný den konce lhůty, ve které si lze zásilku řádně vyzvednout. Na zásilce je jako poslední den lhůty datum 6. 10. 2020. Vyplnění výzvy zajišťuje doručovatel a nemůže jít k tíži žalobkyně. Pro nedodržení postupu při doručování podle správního řádu nenastala fikce doručení. Dnem doručení je den reálného převzetí zásilky. V duplice žalovaný nevznesl žádný nový protiargument, jen zopakoval dříve vyřčené.

IV. Posouzení věci krajským soudem

7. Žaloba je přípustná. Podala ji oprávněná osoba v zákonné lhůtě. Krajský soud rozhodoval bez nařízení ústního jednání, protože s tím oba účastníci řízení souhlasili.
8. Žaloba *není důvodná*.
9. Podle § 23 odst. 1 správního řádu platí, že pokud se nepodařilo v případě doručování fyzické osobě adresáta zastihnout a písemnost se nedala doručit ani jiným přípustným způsobem (srov. § 20 správního řádu), pak se *písemnost uloží*. Podle § 23 odst. 3 písm. b) správního řádu se písemnost uloží *v provozovně provozovatele poštovních služeb*, pokud se skrze něj doručuje. Ustanovení § 23 odst. 4 správního řádu dává doručovateli povinnost adresáta vyzvat vložení oznámení o neúspěšném doručení písemnosti do domovní schránky nebo na jiné vhodné místo, *aby si uloženou písemnost ve lhůtě 10 dnů vyzvedl*. Současně mu musí sdělit, *kde, odkdy a v kterou denní dobu* si lze písemnost vyzvednout. Je-li to možné a nevyloučil-li to správní orgán, písemnost se po uplynutí 10 dnů vloží do domovní schránky nebo na jiné vhodné místo; jinak se vrátí správnímu orgánu, který ji vyhotovil.
10. Zároveň je podle § 23 odst. 5 správního řádu s uvedeným oznámením je nutné adresáta písemně *poučit o právních důsledcích nevyzvednutí písemnosti ve lhůtě 10 dnů od uložení* (§ 24 odst. 1 správního řádu), znemožnění doručení písemnosti (§ 24 odst. 3 a 4 správního řádu) a možnosti požádat o určení neplatnosti doručení nebo okamžiku doručení (§ 24 odst. 2 správního řádu). Toto poučení musí obsahovat i označení správního orgánu, který písemnost odesílá, a jeho adresu.
11. Kriticky důležitý § 24 odst. 1 správního řádu pak stanoví: „Jestliže si adresát uložené písemnosti písemnost ve lhůtě 10 dnů ode dne, kdy byla k vyzvednutí připravena, nevyzvedne, písemnost *se považuje za doručenou posledním dnem této lhůty*.“ Uplynutím 10 ode dne připravení zásilky 10 dnů tedy nastává právní fikce (nikoliv domněnka, natož vyvratitelná) doručení písemnosti.
12. Mezi účastníky není sporu o datum uložení zásilky, od kterého byla připravena k vyzvednutí. Plyne jednoznačně i z doručky ve spise. Od pátku 25. 9. 2020 si ji mohla žalobkyně na poště vyzvednout. Žalobkyně přitom *reálně nenapadá podobu poučení* poštovního doručovatele o právních následcích nevyzvednutí písemnosti (srov. závěr tohoto odstavce a bod 14 níže). Doručovatel ji ostatně mohl poučit jen o tom, že *vznikne fikce doručení*, pokud si ve lhůtě 10 dní zásilku nevyzvedne a o tom *kde, odkdy a v kterou denní dobu* si lze písemnost vyzvednout. Nic více. Určitě tedy nemohl „stanovovat“ konec lhůty k vyzvednutí písemnosti a den vzniku fikce doručení jinak, než jak to závazně stanoví zákon. Žalobkyně navíc *ve skutečnosti ani nepředkládá žádný důkaz o tom, že by přímo ono poučení zanechané jí při doručování obsahovalo jakékoliv „matoucí“ údaje*. Jen odkazuje na datum napsané na obálce, kterou si sama vyzvedla až den po vzniku fikce doručení (srov. bod 14 níže).
13. Fikce doručení tedy nastala po uplynutí 10 dnů od pátku 25. 9. 2020, tj. v pondělí 5. 10. 2020. Lhůta pro odvolání v délce 15 dnů (§ 83 odst. 1 správního řádu) tedy skutečně uplynula spolu s půlnocí úterka 20. 10. 2020. Podala-li žalobkyně odvolání ve středu 21. 10. 2020, podala ho pozdě. Žalobní námitky tedy nejsou důvodné. Krajský soud dodává, že odvolání žalobkyně podávala její advokátka. Jako právní profesionálka tedy musela vědět,

od kdy běžela lhůta k vyzvednutí zásilky, kdy skončila a *v jaký den vznikla fikce doručení*, od níž se odvíjel běh odvolací lhůty.

14. Pro úplnost krajský soud dodává, že neprovedl důkaz kopií obálky, kterou žalobkyně přiložila k žalobě. Na právním posouzení věci to totiž nemohlo nic změnit. Žalobkyně si ji podle vlastních slov i údajů ve správním spise vyzvednula až 6. 10. 2020, tedy den po vzniku fikce doručení. Skutečnost, že si ji v daný den vyzvedla, již na doručení prvostupňového rozhodnutí neměla žádný vliv. Proto neměla vliv ani běh odvolací lhůty, z níž ještě žalobkyni zbývaly dva týdny. Žalobkyně mimo jiné pak ani nepožádala postupem podle § 24 odst. 2 správního řádu o určení neplatnosti okamžiku doručení. Nařízení jednání a provedení důkazu kopií obálky vyzvednuté den poté, co se písemnost v ní vložená stala doručenou, proto nemělo potenciál ovlivnit právní posouzení věci. Žalobkyně ostatně poté trochu nekonzistentně souhlasila s tím, aby soud rozhodl bez jednání.

VII. Závěr a náklady řízení

15. Krajský soud pro nedůvodnost žalobu zamítl. Neúspěšná žalobkyně nemá právo na náhradu nákladů řízení. Žalovanému náklady řízení nad rámec běžné administrativní činnosti nevznikly.

Poučení:

Proti tomuto rozsudku lze ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení podat kasační stížnost u Nejvyššího správního soudu. *Nejvyšší správní soud kasační stížnost proti tomuto rozsudku odmítne pro nepřijatelnost, pokud nebude svým významem podstatně přesahovat vlastní zájmy stěžovatele.* V řízení o kasační stížnosti musí stěžovatele zastupovat advokát.

Brno 22. dubna 2022

Martin Kopa, v. r.
samosoudce